

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermes Theologicvs, Id est Synopsis totius Theologiæ, perspicuè, doctè, subtiliter, ac breviter discussa

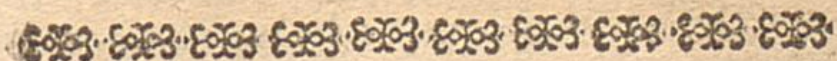
Et In octo Partes ... distincta ...

De Deo Vno, & Trino

Vindalium, 1646

Cap. IV. De Persona Patris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38742

CAPVT IV.

De Persona Patris.

CONCLVSIO I.

Primæ personæ Trinitatis propriè competit nomen principii.) Probat-
 tur, nam principium est id à quo aliquid
 procedit; at Filius & Spiritus sanctus
 procedūt à prima persona, itemque crea-
 turæ, ergo est principium tam ad intra,
 quam ad extra. Est tamen discrimen, nam
 principium ad intra dicitur notionaliter,
 & comperit soli Patri, respectu filij, vtri-
 que verò respectu Spiritus sancti: ad ex-
 tra autem dicitur essentialiter, estque
 commune tribus personis, quia creaturæ
 procedunt ab omnipotentia diuina, quæ
 vna est & eadem in omnibus personis.

Deinde principium ad extra coniu-
 ctum est cum efficientia & vera causali-
 tate, talis verò causalitas non habe-
 propriè locum inter personas diuinas t
 cum omnes sint eiusdem numero natu-
 ræ, & essentiæ: licèt interdum Patres

M 6

Græci dicant Patrem esse causam Filij, & Spiritus sancti, sumendo nomen causæ latè pro principio: vnde non deberet dici absolutè, quòd Filius & Spiritus sanctus sint principiati, sed cum additamento; quod Filius sit principiatus à Patre, & Spiritus sanctus ab utroque.

Rursus Ratio principij non dicitur vniuocè de notionali & essentiali, cum nihil detur commune vniuocum relativo, & absoluto: Licèt etiam Pater propriè dicatur principium totius creaturæ non tamen Deitatis, cum neque illam, neque se producat: quòd si Patres interdum aliter loquuntur, sensus est, Patrem esse à se, totamque diuinitatem àb alijs communicari personis.

CONCLUSIO II. Nomen Patris propriè conuenit primæ personæ Trinitatis.) Probat, nam aliquid est proprium dupliciter, nempe vt distinguitur à communi & metaphorico; utroque autem modo, ex fide, prima persona propriè est Pater; cum sola & verè Filium generet. Imò cum illa generatio sit infinitè perfectior humana, eò quòd per illam produci- tur Filius infinitè perfectus, habens eandem numero naturam cum Patre,

nomen Patris multò perfectiùs competit primæ personæ Trinitatis respectu secundæ, quàm homini respectu sui filij.

Si tamen sermo sit de paternitate essentiali, qua Deus dicitur Pater creaturarum, ea neque est propria Patris, neque propriè omnibus personis competit, sed metaphoricè, & improptiè, cum aliqua tamen latitudine: quia enim in vera generatione, inuenitur vera similitudo inter producentem & productum, quò creatura aliqua Deo est similior, eò magis propriè Deus dicitur Pater illius, verbi causa, Angelorum & hominum magis quàm irrationaliù, iustorum magis quàm peccatorum, & beatorum magis quàm viatorum.

Nota, nomen Patris sumptum notionaliter tribus modis Deo priùs competere, quàm sumptum essentialiter, primò prioritate perfectionis, quia perfectius est esse Patrem propriè, quàm metaphoricè. Secundò prioritate rationis, nam in Deo naturalia sunt ratione priora liberis. Tertiò duratione. Pater enim ab æterno genuit Filium, Deus autem mundum produxit in tempore.

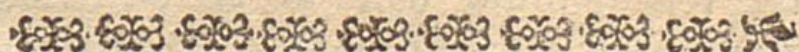
CONCLUSIO III. Nomen ingenti soli Patri propriè competit.) Pro-

batur, nam esse ingenitum hic accipitur pro non procedente ab alio quouis modo; at sic esse ingenitum est proprium solius Patris, cum filius & Spiritus sanctus ab alio procedant, ipse verò sit à se. Deinde si in Deo essent duæ personæ ingenitæ, essent duo dij, cum vnica numero natura non possit reperiri in pluribus personis, nisi per processionem vnus ab alia. Quòd si qui Patres interdum negant Patrem esse ingenitum, ij loquuntur in sensu Arianorum, qui dicebant solum Patrem esse ingenitum, id est, non factum; vnde concludebant filium & Spiritum sanctum esse creaturas à Patre factas.

Vbi nota 1. rationem ingeniti non consistere in aliquo positiuo, illud enim esset aut quid absolutum, & sic omnes personæ essent ingenitæ, aut relatiuum, & ita plures essent in Deo relationes reales quàm quatuor, quòd repugnat. Itaque esse ingenitum de formali dicitur meram negationem, videlicet processionis ab alio, non tantum actualis, sed etiam possibilis.

Nota 2. fundamentum dictæ negationis in Patre non esse quid absolutum, propter rationem allatam, sed aliquam relationem in Patre existentem, quæ

DE TRINITATE. CAP. V. 279
alia esse nequit quàm paternitas; cum
spiratio actiua sit communis filio, &
quinta relatio admitti non debeat.

CAPVT V.

De Persona Filij.

CONCLUSIO I.

Ratio filij proprie conuenit alicui
personæ diuinæ, & Verbum est no-
men personale proprium filij, dicitque
respectum aliquem ad creaturas.) Prima
pars probatur ex dictis, nam in Deo est
proprie Pater, idque in ordine ad aliquam
personam diuinam, ergo & filius, iuxta
illud primæ Ioan. 5. Vt cognoscamus
verum Deum, & simus in vero filio eius,
hic est verus filius; quod ita intellige,
vt in Deo sit verus filius ab æterno, si-
cut & verus Pater, vt colligitur ex ver-
bis illis Symboli Niceni, Et ex Patre
natum ante omnia sæcula, hacque ra-
tione suadetur, nam hæc filiatio dicit ha-
bitudinē ad principium generans per intel-
lectum; sicut autem Pater est ab æterno,